

РЕШЕНИЕ

№

04.07.2011г.

Град ПЛОВДИВ

В ИМЕТО НА НАРОДА

Пловдивски Районен съд

XX граждански състав

На четвърти юли

две хиляди и единадесета година

В открито заседание на петнадесети юни две хиляди и единадесета година в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ТЕОФАНА СПАСОВА

СЕКРЕТАР: СВОБОДА АЛЕКСАНДРОВА

Като разгледа докладваното от СЪДИЯТА гражданско дело № 2708 по описа за 2011 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Иск с правно основание чл.357, ал.1 вр. с чл.188, т.1 от Кодекса на труда.

Ищецът МАРИЯ БОРИСОВА САМАРДЖИЕВА-АСЕНОВА ЕГН 6112154619 твърди, че работи при ответника – “Технически университет София”- Филиал Пловдив, по силата на трудов договор на длъжността “Главен асистент” в Катедра “Машиностроене и уредостроене”. Заявява, че със Заповед № 43 от 02.02.2011г. ѝ се налага дисциплинарно наказание “Забележка”. Счита заповедта за неправилна и незаконосъобразна. Твърди, че не е извършвала нарушения на трудовата дисциплина, като заповедта се явявала издадена без правно основание. Заявява, че не е отсъствала от заседанията на катедрените съвети на посочените дати без уважителни причини, както било посочено в заповедта. Заявява, че във филиала не съществува система за свикване и уведомяване на членовете на катедрения съвет. Освен това на 22.12.2010г. секретарката отсъствала поради болест и не е ясно кой друг се е ангажирал с уведомяването на членовете. Заявява, че никой не я бил уведомил. Заявява и че не ѝ е известно да съществува протокол № 5 от 22.12.2010г. Имало протоколи 5А и 5Б от същата дата, но за сочения протокол № 5 научила от заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. С оглед изложеното, моли съда да отмени Заповед № 43 от 02.02.2011г. като незаконосъобразна. Претендира разноски.

Ангажирани са доказателства.

В дадения му срок ответникът е депозирал отговор на исковата молба. Оспорва предявения иск и моли същият да бъде отхвърлен. Заявява, че заповедта е издадена за нарушения на трудовата дисциплина, изразили се в отсъствия от заседания на катедрени съвети /КС/ на Катедра "Машиностроене и уредостроене", провели се на 14.10.2010г., 15.11.2010г. и на 22.12.2010г./ съответно протоколи № 3, № 4 и № 5./ Заявява, че присъствието на КС е едно от основните задължения на ищеца като член на КС и на академичния състав на ТУ съгласно чл.58, чл.123, т.4 от ПУД на ТУ и т.3 от длъжностната му характеристика. Ищецът обосновавал отсъствията с неуведомяване за насрочените заседания. С оглед липсата на нормативно установени изисквания за начина на уведомяване за предстоящите катедрени съвети, то в катедрата била изградена система за уведомяване чрез поставяне на вратата на катедрената канцелария на подписано от ръководителя на катедрата обявление за предстоящото заседание, на което били посочени дата, час и място на провеждане, както и дневният ред. На второ място, бил изпращан е -mail от ръководителя на катедрата до всеки член на КС, същият бил уведомяван по телефона, както и било установено устно уведомяване в канцеларията на катедрата. Сочените методи били възприети от всички членове и срещу тях не били постъпили възражения, а и същите били утвърдени като трайна практика.

За процесните заседания ищецът бил уведомен чрез е-mail от секретаря на катедрата с прикрепен файл на обявлението за съответните КС, като имал възможност да се запознае и с обявленията, залепени на вратата на канцеларията в катедрата. За сочените нарушения бил изготвен доклад изходящ № 24/06.01.2011г. на ръководителя на катедрата доц. д-р Димитър Петров. Директорът на Филиал Пловдив на ТУ – София изискал писмени обяснения от ищеца, които последният депозирала на 19.01.2011г. Същата посочила, че не е била уведомена за заседанията на 14.10.2010г., 15.11.2010г. и 22.12.2010г. Във връзка с дадените обяснения са били изискани такива и от ръководителя и секретаря на катедрата, като те посочили упоменатите начини за уведомяване на ищеца.

Заявява, че в заповедта погрешно е записан номера на протокола, като в него липсвало буквеното означение "Б", но от представените протоколи се установявало, че работодателят е имал предвид протокол № 5Б, който се е явил и продължение на протокол № 5А предвид липсата на кворум и неизчерпване на дневния ред. Това обстоятелство било много добре известно на ищеца, тъй като именно тя била протсколчик на катедрения съвет, проведен на 20.12.2010г., когато била посочена и датата 22.12.2010г. за следващия съвет. Счита заповедта за законосъобразна и моли искът да бъде отхвърлен като неоснователен.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и с оглед доводите на страните, намира за установено следното:

Не се спори между страните, че ищецът работи по трудово правоотношение при ответника на длъжността “главен асистент”. Със Заповед № 43/02.02.2011г. на Директора на Технически университет – София, филиал Пловдив, Костадин Илиев на ищеца било наложено дисциплинарно наказание “забележка” на основание чл.188, т.1 от КТ за това, че е отсъствал от заседанията на катедрените съвети на катедра „Машиностроене и уредостроене”, проведени на 14.10.2010г. 15.11.2010г. и на 22.12.2010г., констатирани с протоколите от заседанията /протокол № 3/14.10.2010г., № 4/15.11.2010г. и № 5/22.12.2010г./ и доклад от 06.01.2011г. на доц. д-р Димитър Петров – ръководител на катедра „Машиностроене и уредостроене”. Прието е, че сочените отсъствия представляват нарушение на трудовата дисциплина съгласно чл.187, т.10 от КТ – неизпълнение на основни задължения, съгласно т.3 от длъжностната характеристика, а именно да участва в заседанията на Катедрени съвет, както и неизпълнение на чл.58 и чл.133, т.4 от Правилника за устройството и дейността на Технически университет – София, задължаващ членовете на академичния състав на катедрата на основен трудов договор да присъстват на катедрените съвети и да спазват работното време /заседанията на КС са в работно време/.

Относно нарушенията, изразяващи се в отсъствие от заседанията на КС на процесните дати, ищецът заявява, че не е била надлежно уведомена за провежданото им. Ответникът твърди, че е установена система за уведомяване на членовете на КС, а именно – чрез залепване на вратата на катедрената канцелария на подписано от ръководителя на катедрата обявление за предстоящото заседание, на което били посочени дата, час и място на провеждане, както и дневният ред. На второ място, бил изпращан е -mail от секретарката или ръководителя на катедрата до всеки член на КС, същите били уведомявани по телефона, както и било установено устно уведомяване в канцеларията на катедрата. На представеното съобщение за провеждане на катедрен съвет на 14.10.2010г. /л.23 от делото/ и такова за 15.11.2010г. /лист 25 от делото/, които ответникът твърди да са залепени на вратата на катедрената канцелария, липсва подпис на ръководителя на катедрата, което поради липса на реквизит от съдържанието, го лишава от качеството документ поради невъзможността да се установи неговият автор. Относно уведомяване на членовете на КС чрез изпращане на съобщение на електронната им поща бе представена разпечатка от електронна поща /л.22 и л.24 от делото/, от които се установява, че от Ирена Спасова е бил изпратен e-mail с един прикачен файл на 07.10.2010г. и на 10.11.2010г. на електронен адрес asenakan@abv.bg От разпита на свидетеля Димитър Петров - ръководител на катедрата, се установи, че ищцата имала служебен електронен адрес, създаден от системните администратори на университета. От съпоставяне на писмените и гласни

доказателства се установява, че на посочения от ищеца електронен адрес същият не е получавала съобщения за предстоящите заседания на КС на 14.10.2010г. и на 15.11.2010г., тъй като секретарят е изпратил съобщението на електронен адрес, който не се установява да е бил предоставен от ищеца. Свидетелят не можа да установи дали за процесното заседание някой се е свързал с ищеца по телефона, като заяви, че обикновено се позвънявало, когато се налагало да се уведомят членовете на КС не само за предстоящото заседание, а за поставени спешни задачи, каквито в случая не се твърди да са налице, но в повечето случаи телефонът на ищцата бил изключен. От разпита му не се установи по категоричен начин и същият да е уведомил по друг начин ищеца за предстоящото заседание, а именно при явяването му в канцеларията на катедрата. С оглед изложеното, съдът намира, че макар да е налице отсъствие на ищеца от заседанията на КС на 14.10.2010г. и на 15.11.2010г., то същото не се явява виновно извършено, тъй като тя не е била надлежно уведомена за това заседание. За този извод съдът съобрази и показанията на свидетеля Валентин Бачев, който потвърди, че понякога секретарката ги уведомявала по телефона за предстоящ катедрен съвет, като в кабинета им липсвал и компютър, както и Интернет, като по този начин се пречатствала възможността да получават съобщения по електронен път. Изложеното изцяло се отнася и до отсъствието на ищцата от Катедрения съвет, проведен на 22.12.2010г., тъй като макар да се доказва, че същата е била протоколчик на предходния съвет – проведен на 20.12.2010г., то не се установи с категоричност, на него да е посочена като дата на следващия съвет именно 22.12.2010г., както твърди свид. Петров.

От друга страна, ищецът навежда възражение в насока, че Директорът на Филиал Пловдив доц. д-р инж.Костадин Илиев, издал процесната заповед, не е бил надлежно оправомощен да налага дисциплинарни наказания, тъй като с решение на Контролния съвет на Технически университет – София, от 27.10.2010г. и съответно от 03.11.2010г., последният е констатирал незаконосъобразност на решение на Академичния съвет /АС/ относно продължаване на трудовия договор на директора с една година, считано от 26.10.2010г. Съдът споделя наведеното възражение. По делото липсват надлежни доказателства при издаване на атакуваната Заповед доц.д-р Илиев да е заемал съответна ръководна длъжност законосъобразно - след настъпване на юридическите факти, включени във фактическия състав на разпоредбата на чл.328, ал.1, т. 10 от Кодекса на труда – при навършване на възрастта 65 години, тъй като законът пречатства възможността да бъде продължен срокът на договора на директор на филиал, тъй като тази длъжност може да бъде заемана единствено от лице, назначено на основен трудов договор по смисъла на ЗВО. Следователно, макар трудовото правоотношение с доц.

Илиев да е било прекратено по-късно – на 28.03.2011г., на основание чл.325, т.1 от Кодекса на труда, то същият не е бил оправомощен да налага наказания за дисциплинарни нарушения на работници и служители. Ето защо, заповедта се явява незаконосъобразна и поради наличието на сочения порок.

Не на последно място съдът констатира, че е налице нарушение на изискванията на Кодекса на труда при издаване на самата обжалвана Заповед. Така, видно от приобщените по делото гласни и писмени доказателства, наистина липсва съставен Протокол за катедрен съвет № 5 от 22.1.2010г., а този, съставен на посочената дата е с № 5Б, тоест не отговаря на действителното фактическо положение твърдението в процесната Заповед, че отсъствието на ищцата от Катедрен съвет е констатирано с Протокол № 5/22.12.2010г. Освен това от съдържанието на самата Заповед се установява, че тя е издадена на 02.02.2011г., а същевременно в нея е отбелязано, че е връчена на лицето, срещу което е издадена на 03.01.2011г., тоест почти един месец преди издаването ѝ. По този начин на практика липсват доказателства заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „забележка” изобщо да е била надлежно връчена на ищцата, като това е още един аргумент за отмяната ѝ.

С оглед горепосочените пороци на заповедта за налагане на наказание, същата следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

Ищецът претендира заплащане на адвокатско възнаграждение, като с оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.1 от ГПК на същия следва да се присъди такова в размер на 200лв. съгласно приложения договор за правна защита и съдействие.

Ответникът претендира разноски, но предвид изхода на делото такива не следва да му се присъждат.

При този изход на делото ответникът следва да заплати в полза на съда държавна такса в размер на 60лв.

Мотивиран от гореизложеното съдът

РЕШИ

ОТМЕНЯ Заповед № 43/02.02.2011г. на Директора на Технически университет София – Филиал Пловдив, доц.д-р инж.Костадин Илиев, с която на основание чл.188, т.1 от Кодекса на труда, на МАРИЯ БОРИСОВА САМАРДЖИЕВА-АСЕНОВА ЕГН 6112154619 е наложено дисциплинарно наказание „Забележка”, като незаконосъобразна.

ОСЪЖДА Технически университет София – Филиал Пловдив, представляван от доц.д-р инж.Костадин Илиев, адрес: гр. Пловдив, ул.

”Цанко Дюстабанов” № 25, да заплати на МАРИЯ БОРИСОВА САМАРДЖИЕВА-АСЕНОВА ЕГН 6112154619 сумата от **200лв.** /двеста лева/ – разноси по производството, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Технически университет София – Филиал Пловдив, представляван от доц.д-р инж.Костадин Илиев, адрес: гр.Пловдив, ул.”Цанко Дюстабанов” № 25, **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на ВСС по сметка на ПРС сумата от **60лв.** /шестдесет лева/ - държавна такса.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд – гр. Пловдив, в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

ГР.ПЛОВДИВ

Гражданска колегия XX състав

№ на страната в списъка

на лицата за призоваване 1

4.7.2011 г.

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

До МАРИЯ БОРИСОВА САМАРДЖИЕВА

като Ищец

ГР.ПЛОВДИВ УЛ.ЙОАКИМ ГРУЕВ № 38 АДВ.КАНТОРА ПЕЧЕВИ

Приложено, връчваме Ви препис от Решение № 2634/4.7.2011г. по
Гражданско дело № 2708/2011г., постановено от РАЙОНЕН СЪД - ГР.ПЛОВДИВ,
Гражданска колегия XX състав.

Решението подлежи на обжалване, както е посочено в него.

С писмена молба можете да заявите желание да ползвате правна помощ,
при необходимост и право за това.

Указания за страната:

Чл. 40. (1) Страната, която живее или заминае за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи
лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в
Република България. Същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната.
(2) Когато лицата по ал. 1 не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за
връчени. За тези последици те трябва да бъдат предупредени от съда при връчване на първото съобщение.

Чл. 41. (1) Страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на
който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. Същото задължение имат и
законният представител, попечителят и пълномощникът на страната.

(2) При неизпълнение на задължението по ал. 1 всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. За
тези последици страната трябва да бъде предупредена от съда при връчване на първото съобщение.

Забележка: Лица, чрез които не може да бъде връчено съобщението,
съгласно чл.46, ал.3 от ГПК ТЕХНИЧЕСКИ УНИВЕРСИТЕТ СОФИЯ ФИЛИАЛ ПЛОВДИВ
/ насрещна страна, лица, заинтересовани от изхода на делото или изрично посочени в писмено изявление на адресата /

Забележка: Вижте указанията на гърба на съобщението.

Деловодител : _____ / Е. ПАВЛОВА /

